

1. Outline of Chapter 19: The Search for Sympathy
 - 19:1-4 You are making me miserable
 - 19:5-12 I am surrounded and crushed
 - 19:13-20 I am alone, without any aid
 - 19:21-25 Please help me, by recording my words!
 - 19:26-29 Frustration, and a curse for the visitors

2. Malbim, Introduction to Chapter 19

גם על שיטת בלדד לא ערך תשובתו עדיין, כי חכה להשיב לשלשת הריעים יחד... רק התמרמר מאד על מה שמכאיבים אותו בדברים מרים ובחרפה ובוז

He also did not arrange his answer against Bildad's view yet, for he waited to respond to the three friends together... He only expressed great bitterness against the way they pained him with bitter words, shame and scorn.

3. Rabbi Shlomo Kluger (grandson of the more famous Rabbi Shlomo Kluger), Siach Shlomo

אמנם כל זה יתכן באם יקרה לו לאדם פרטי אסון הנוגע רק אל עצמו ובשרו אז כל אשר יראת ד' נוססה בקרבו... מחויב להצדיק עליו את הדין ולברך על הרעה כמו על הטובה כי זה דרך כל איש ישר הולך לסבול במנוחת נפש כל התלאות הבאות עליו... אכן שוד ושבר אם יקרו ויאתיו על איש ועל בני אדם יחד... אז אין להאיש ההוא אף כי פגעו הזמן נחתו בו יתר מבזולתו להרגיע את רוחו לבל יצר לו בצרת אחרים... באמרו כי מקבל הוא על עצמו באהבה, זאת היא מדה מגונה ודרך מכוערה דאין לקבל באהבה מכאוב, צער וצרת אחרים, והעושה ככה חולה על ראשו קללת חכמנו ז"ל, "ת"ר בזמן שישראל שרויין בצער ופירש אחד מהם באים שני מלאכי השרת ומניחים ידיהם על ראשו, 'פלוני זה שפירש מן הצבור אל יראה בנחמת הצבור'..."

When a person suffers tragedy which only afflicts him and his flesh, then anyone who has awe of Gd within him... is obligated to accept the Divine verdict as just and to bless for the bad as he does for the good. This is the path of a person who walks righteously, to suffer all ailments that come upon him with a calm spirit...

But if harm comes upon a person and upon others... then that person, who may even suffer more than others, may not calm himself and avoid feeling the pain of others... saying that he accepts it upon himself with love. This is a repugnant trait and an ugly path; one may not accept with love the ailment, pain and trouble of others! One who does so is subject to the curse of our sages, "When Israel is in pain and one of them separates from the community, two ministering angels place their hands on his head and say, 'So-and-so who separated from the community shall not see the comfort of the community.'"

19:1-4 You are making me miserable

4. Ibn Ezra to 19:3

אמר הגאון רב סעדיה ז"ל בין בדברי איוב ותשובת חבריו הם עתה עשר פעמים, והנכון בעיני שהוא כמו ואפו עשר נשים בעבור היות חשבון עשרה סך חשבון:

Rav Saadia Gaon z"l said that between Job's words and his friends' words, there were ten occasions. It appears correct in my eyes to say that this is like "And ten women will bake (Vayikra 26:26)", because ten is a total.

19:5-12 I am surrounded and crushed

5. A response to 18:7-11?

6. A poem of suffering

19:5	Attacked and surrounded		
19:6	Surrounded	19:7	Attacked
19:8	Surrounded	19:9	Attacked
19:10	Surrounded	19:11	Attacked
19:12	Attacked and surrounded		

7. Metzudat David to 19:10

עקר ממני תקותי כמו המסיע לעקור עץ אילן ממקומו אשר לא ישוב עוד למקומו לתקעו שוב כשהיה כן לא אקוה עוד לחזור לקדמותי:
He has uprooted my hope from me, like one who uproots a tree from its place. He will not return to its place, to plant it again as it was. So I harbor no hope of returning to my earlier state.

19:13-20 I am alone, without any aid

8. The magic word: **זר** 19:13, 15, 17

9. Metzudat David to 19:13

גדודי המכאוב הרחיקו מעלי את קרובי כי בעבורם יחשבוני לרב פשע:

The cuts/legions of pain have distanced from me those who had been close to me, for due to them they think me a great sinner.

19:21-25 Please help me, by recording my words!

10. A response to 18:16-20?

11. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations*, pg. 157

The necessity of giving witness becomes so strong that when he thinks of death as preventing him from bringing his accusation or defending himself, Job's imagination supplies surrogates who will speak for him (the earth, 16:18; a heavenly witness, 16:19; an inscribed text, 19:23-24; a *go'el*, 19:25).

12. Daat Mikra to 19:23

איוב מרגיש שתחנתו לא רככה את לבם של רעיו, ודבריו לא נתקבלו עליהם. לפיכך מתיאש הוא מההווה ומתנחם בעתיד: אם בדור הזה אני בודד ואין מי שעומד לצדי, מובטחני שבדורות הבאים יקום אדם שיבינני ויצדיקני. אבל לשם כך צריך שדברי איוב ישארו בכתב לדורות...

Job feels that his plea has not softened the hearts of his friends, and his words have not been accepted by them. Therefore, he abandons hope of the present, and takes comfort in the future. If in this generation I am alone and none stand by me, I trust that in future generations one will arise who will understand me and justify me. But for this, Job's words must remain in writing for generations...

13. Behistun http://realhistoryww.com/world_history/ancient/Misc/Elam/Darius_beh.htm

14. Rashi to 19:24

יחצבון בצור ואח"כ מעבירין את העופרת עליהם לתת לאותיות מראה שחרורית להכירם וכן דרך חוקק אבן ולא יתכן לפרש עט של עופרת שהרי רך הוא אצל האבן

They inscribe in the stone and then pass lead over it, to give the letters a dark appearance which makes them visible. So they engrave stone. It cannot be explained as a lead pen, for that would be too soft for stone.

15. Malbim to 19:25

כי "גואלי חי". שימצא בעת מן העתים איש חי בימים האלה אשר יקרא את דברי ויגאל את דמי ויריב ריבי להצדיק אותי. הגם שה"אחרון על עפר יקום". הגם שאיש הזה יהיה מן הדור האחרון שיקום עוד על עפר. עכ"פ בהכרח ימצא איש בעת מן העתים שיקבל דעתי ושטתי ויצדיק אותי עת יקרא דברי הכתובים על ספר ועל לוחות אבנים:

"For my redeemer lives" – In some era, a man living at that time will read my words and redeem my blood and fight my battle to justify me. He may be "the last to stand upon dirt". This man may be from the last generation to stand on dirt. Still, there must be a man, in some era, who will accept my view and approach, and he will justify me when he will read my words, recorded in a text and on tablets of stone.